Mark 6

ASVh with Comments

Summary. The overall theme of Chapter 6 is that Jesus has authority over life and nature. In this chapter, Jesus interacts with many people and with His disciples. We can summarize the events presented in Chapter 6 by grouping them into four categories. 1) Showing what the Lord has done: Jesus goes to Nazareth, and He encounters rejection from the people of His own town; Jesus sends the twelve apostles in groups of two to minister in the villages ahead of His traveling schedule; Jesus teaches the multitudes and heals them and feeds them showing mercy and showing that He has authority over life on earth; Jesus walks on water to teach the disciples about His authority over nature.

บทสรุป อย่างทั่วไปคำสอนในบทที่6นี้คือ พระเยซูมีสิทธิอำนาจเหนือชีวิตและธรรมชาติ ในบทนี้ พระเยซูได้เกี่ยวข้องกับคนหลายคนและกับเหล่าสาวกของพระองค์ เราสามารถสรุปได้ว่าเหตุการณ์ที่เสนอในบทที่6นี้แบ่งโดยแบ่งเป็นกลุ่มมีสี่ประเภท 1) แสดงสิ่งที่พระองค์ได้ทำ พระเยซูไปนาซาเร็ทและพระองค์เผชิญกับการต่อต้านของผู้คนจากเมืองของพระองค์ พระเยซูส่งสาวกสิบสองคนไปเป็นกลุ่มๆละสองคนเพื่อสอนในหมู่บ้านต่างๆข้างหน้าแผนการเดินทางของพระองค์ พระเยซูสอนฝูงชนและรักษาพวกเขาและให้อาหารพวกเขาแสดงพระเมตตา และได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์มีอำนาจเหนือชีวิตบนโลก พระเยซูเดินบนน้ำได้สอนเหล่าสาวกถึงอำนาจของพระองค์เหนือธรรมชาติ

2) Showing situations the disciples have encountered: to be humble to all, don't lift themselves above anyone; they witness the feeding of the multitudes; they go by boat ahead of Jesus and are caught in a sea storm. 3) Showing the relationship between the disciples and the Lord: the disciples learn to listen and obey (they go to minister as being sent out; they return and report to the Lord about their ministry; they go to the desolate place to rest; they feed the multitudes; they go on the boat to the other side); the disciples learn that Jesus has power and authority (Jesus multiplies five loaves of bread and two fishes to feed immense multitudes; Jesus calms the storm). 4) John has touched many hearts in that time because of the way he lived and the message that he proclaimed: John has prepared the human heart to accept the Lord; he always talked about the One who is to come.

2) ได้แสดงให้เห็นว่า เหล่าสาวกจะเผชิญกับสิ่งใด ถ่อมตนลงต่อทุกคน อย่ายกตนเหนือผู้ใด พวกเขาได้เป็นพยานถึงการให้อาหารแก่คนจำนวนมาก พวกเขาไปทางเรือก่อนหน้าพระเยซูและเผชิญหน้ากับพายุทะเล 3) แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหล่าสาวกและพระองค์ เหล่าสาวกเรียนเชื่อฟังและทำตาม (พวกเขาออกไปสอนเมื่อถูกส่งออกไป พวกเขากลับมาและรายงานต่อพระองค์เกี่ยวกับการงานที่พวกเขาได้ทำ พวกเขาไปยังที่เปลี่ยวเพื่อพัก พวกเขาให้อาหารแก่ฝูงชน พวกเขาลงเรือเพื่อข้ามไปยังอีกฟากหนึ่ง) เหล่าสาวกได้เรียนรู้ว่าพระเยซูมีอำนาจและสิทธิ (พระเยซูทำเพิ่มจากขนมปัง5กอ้นและปลา2ตัวเพื่อให้อาหารแก่คนจำนวนมาก พระเยซูทำให้พายุสงบ) 4) ยอห์นได้สัมผัสหลายใจในเวลานั้น เพราะวิธีที่ท่านเป็นอยู่และข่าวที่ท่านประกาศ ยอห์นได้เตรียมใจคนให้ยอมรับพระเจ้า ท่านตลอดเวลาพูดถึงพระองค์ท่านผู้ที่จะมา

6 [1]And **He** went out from there; and **He** comes into **His** own country; and **His** disciples follow **Him**.

[1]และ **พระองค์** ออกไปจากที่นั่น และ **พระองค์** มายังเมืองของ **พระองค์** และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ติดตาม **พระองค์**

[2]And when the Sabbath was come, **He** began to teach in the synagogue: and [a]many hearing **Him** were astonished, saying, From where has this **Man** these things? and, What is the wisdom that is given unto this **Man**, and what mean such [b]mighty works done by **His** hands?

[2]และเมื่อวันสะบาโตมาถึง **พระองค์** สอนในธรรมศาลา และคนจำนวนมากได้ฟัง **พระองค์** และมีความประหลาดใจพูดว่า **ชาย** คนนี้ได้สิ่งเหล่านี้มาจากที่ใด? และสติปัญญาใดที่ได้ให้แก่ **ชาย** ผู้นี้ และงานอันยิ่งใหญ่ได้ทำโดยมือของ **ชาย** ผู้นี้?

[3]Is not this the carpenter, the **Son** of Mary, and brother of [c]James, and Joses, and Judas, and Simon? and are not **His** sisters here with us? And they were [d]offended in **Him**.

[3]นี่ไม่ใชช่างไม้หรือ **บุตรชาย** ของนางมารีย์พี่ของเจมส์ และโจเซฟและจูดาส และไซมอน? และมิใช่น้องสาวของ **พระองค์** อยู่กับเราที่นี่กับเราหรือ? และพวกเขารู้สึกหมางใจใน **พระองค์**

Comments Mark 6:3. This verse shows that Jesus is a carpenter because Joseph is a carpenter (See Matthew 13:55) and that is why He got the same trade as His earthly caretaker. Jesus worked as a carpenter with Joseph before He started His ministry on earth, and people in His hometown know Him as a carpenter. Jesus worked with His hands and this is an example for humans. If the Lord has worked with His hands why humans try to find the way not to work, but see the sample, the Son of God is a carpenter by trade. (See Comments Matthew 13:54-56).

ความเห็น 6:3 ในข้อนี้ได้แสดงว่าพระเยซูเป็นช่างไม้เพราะโยเซฟเป็นช่างไม้ (มองมัทธิว 13:55) และนั่นคือทำไมพระองค์ได้อาชีพเดียวกันดั่งผู้ดูแลขในโลกของพระองค์เป็น พระเยซูทำงานเป็นช่างไม้กับโยเซฟก่อนที่พระองค์จะเริ่มงานสอนของพระองค์บนโลก และคนในเมืองของพระองค์รู้จักพระองค์ว่าเป็นช่างไม้ พระเยซูทำงานดว้ยมือของพระองค์และนี่คือตัวอย่างสำหรับมนุษย์ ถ้าพระเจ้าทำงานดว้ยมือของพระองค์ทำไมมนุษย์จึงพยายามหาทางที่จะไม่ทำงาน แต่ดูตัวอย่าง พระบุตรของพระเจ้าเรียนเป็นช่างไม้ (มองความเห็นใน มัทธิว 13:54-56)

4And **Jesus** said to them, A prophet is not without honor, except in his own country, and among his own kin, and in his own house.

4และ **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า ศาสดาพยากรณ์ไม่ได้รับเกียรติ ยกเว้นในเมืองของท่าน และในหมู่ญาติของท่าน และในบ้านของท่านเอง

5And **He** could there do no [e]mighty work, except that **He** laid **His** hands upon a few sick folk, and healed them.

5และ **พระองค์** ไม่สามารถทำงานใหญ่ ยกเว้นว่า **พระองค์** ได้วางมือของ **พระองค์** บนคนป่วยบางคน และรักษาพวกเขา

6And **He** marveled because of their unbelief. And **He** went around the villages teaching.

6และ **พระองค์** แปลกใจในความไม่เชื่อของพวกเขา และ **พระองค์** ออกไปรอบๆหมู่บ้านสั่งสอน

Comments Mark 6:1-6. (See Matthew 13:54-58 Comments). Matthew 13:54-58 and Mark 6:1-6 present the same events happening in the same time but Luke 4:16-30 presents different time events. As it is written clearly, in His own town Jesus has been rejected many, many times. They do not look to Him but to His earthly family. By human eyes Jesus walked parallel with His early family; human eyes do not see the mighty works Jesus did without their own thinking (criticism). They cannot accept a common man, as they see Jesus, do mighty works as He is doing. The question rises up in human hearts "is this the same person that they know?" This way humans try to put out (spread), is not the same man they know, if it is the same man, what about His family; the concern of His family, thinking of Him who grew up together with them, this is the human thought. Regardless how many mighty works Jesus will do, the doubt is in their heart and soul, the question will rise up always, between Him and the earthy family will not be able to separate in human eyes. What His earthly family will be doing He must take the responsibility, but they don't look at Him as His own to be different and special.

ความหมาย มาระโก 6:1-6 (มองความเห็นในมัทธิว 13: 54-58) มัทธิว13:54-58 และมาระโก 6:1-6 เสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันแต่ลูกา 4:16-30 เสนอในเวลาที่แตกต่างกัน ดั่งที่เขียนไว้ชัดเจน ในเมืองของพระองค์เองพระเยซูไม่เป็นที่ยอมรับในหลายๆครั้ง พวกเขาไม่เพียงมองแต่พระองค์แต่ครอบครัวทางโลกของพระองค์ โดยตาของมนุษย์พระเยซูเดินเป็นคู่ขนานกับครอบครัวทางโลกของพระองค์ โดยสายตาของมนุษย์ไม่สามารถเห็นงานวิเศษที่พระเยซูทำโดยไม่ใช้ความคิดของตนเอง (จับผิด) พวกเขาไม่สามารถยอมรับชายธรรมดาดั่งที่พวกเขามองเห็นพระเยซูเป็นทำงานวิเศษดั่งที่พระองค์ได้ทำ มีคำถามขึ้นมาในใจของมนุษย์ "นี่เป็นคนคนเดียวกับที่พวกเขารู้จักหรือ?" มนุษย์พยายามที่จะไม่คิดออกไป(กระจาย) ไม่ใช่คนเดียวกันที่พวกเขารู้จัก ถ้าหากเป็นคนเดียวกัน อะไรเกี่ยวกับครอบครัวของพระองค์ ความกังวลเกี่ยวกับครอบครัวของพระองค์ คิดถึงพระองค์ผู้เติบโตมากับพวกเขานี่คือการคิดของมนุษย์ ไม่สำคัญว่าจะมีงานวิเศษใดที่พระเยซูได้ทำ มีความสงสัยในใจและวิญญาณของพวกเขา คำถามจะมีอยู่ตลอดเวลา ระหว่างพระองค์กับครอบครัวทางโลกจะไม่สามารถแยกได้ในสายตาของมนุษย์ สิ่งที่ครอบครัวทางโลกของพระองค์ได้ทำพระองค์ต้องรับผิดชอบ แต่พวกเขาไม่มองพระองค์อย่างตัวของพระองค์เองเป็นอย่างแตกต่างและพิเศษ

Always, even now is the same, people read the Bible and think the same way, why His earthly family is in that way, but He is separated out and is different; from low level family how can He rise up to be a teacher? Now and then there is no difference of how people think and that is why in these days many people come up with the idea that the Bible is a manmade book. But the Lord will not hide the truth about the way of the things (in regard to His earthly family). But if it is human book will praise the Lord in different level of human; He does not have to be born in poor family; we can say narrow mind makes wisdom be limited [the idea is that if humans would choose a savior, they will make him be born in a rich family, be successful on earthly things]. But, because for the Father Himself the level of humans, rich or poor, has no meaning and the way the Lord to be born is to save all humans from below to up, that is why the Lord came in low level family. The earthly treasures are not things that lift the

Lord up in any way. If the Lord has been born in a king family, the humans will not have the cross for saving them, that why it is in this way.

ตลอดเวลาแม้ในเวลานี้ก็ตาม ผู้คนอ่านพระคัมภีร์และคิดอย่างเดียวกัน ทำไมครอบครัวทางโลกของพระองค์จึงเป็นแบบนั้น แต่พระองค์แยกออกไป และมีความแตกต่าง จากครอบครัวระดับต่ำจะยกพระองค์เป็นครูได้อย่างไร? ปัจจุบันและกอ่นนี้ไม่มีความแตกต่างในความคิดของคนและนั่นคือ ทำไมในเวลานี้จึงมีความคิดขึ้นมาว่าเป็นหนังสือเกี่ยวกับพระคัมภีร์ว่าเป็นคนเขียน แต่พระเจ้าจะไม่ซ่อนความจริงเกี่ยวกับวิธีของสิ่ง (เกี่ยวกับครอบครัวทางโลกของพระองค์) แต่ถ้าเป็นหนังสือที่มนุษย์เขียนขึ้นจะบูชาพระเจ้าแตกต่างกันในขั้นตอน พระองค์ไม่ตอ้งเกิดจากครอบครัวที่ยากจน เราสามารถพูดดว้ยความคิดที่คับแคบทำให้ความฉลาดมีจำกัด [ความคิดที่ว่าหากมนุษย์สามารถเลือกผู้ช่วยให้รอดได้พวกเขาจะทำให้พระองค์เกิดในครอบครัวที่ร่ำรวย มีความสำเร็จในสิ่งของโลก] แต่เพราะว่าสำหรับพระบิดาเองระดับชนชั้นของมนุษย์ ร่ำรวยหรือยากจนไม่มีความหมาย และวิธีที่พระองค์มาเกิดเพื่อชว่ยมนุษย์ทั้งหมดจากเบื่องล่างถึงเบื่อง บนนั่นคือทำไมพระองค์จึงมาจากครอบครัวระดับต่ำ สมบัติของโลกไม่ได้ยกพระองค์ขึ้นในทางใด ถ้าหากพระองค์เกิดในครอบครัวของกษัตริย์ มนุษย์จะไม่มีกางเขนเพื่อชว่ยพวกเขา และนั่นคือทำไมจึงตอ้งเป็นในแบบนี้

7And **He** calls to **Him** the twelve, and began to send them out by two and two; and **He** gave them authority over the unclean spirits;

7และ **พระองค์** เรียกสาวกสิบสองคนมายัง **พระองค์** และส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆ และ **พระองค์** ให้อำนาจพวกเขาเหนือปีศาจ

8and **He** charged them that they should take nothing for their journey, except a staff only; no bread, no wallet, no [f]money in their [g]purse;

8และ **พระองค์** กำชับพวกเขาไม่ควรเอาอะไรไปใช้ตามทาง ยกเว้นไม้เท้า ไม่มีขนมปัง ไม่มีย่าม ไม่มีเงินในกระเป๋า

9but to go wearing sandals: and, said **He**, Put not on two coats.

9แต่ใส่รองเท้าแตะ และ **พระองค์** พูดว่า อย่าใส่เสื้อสองตัว

10And **He** said to them, Whenever you enter into a house, there remain until you depart from there.

10และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า เมื่อเข้าบ้านใด เจ้าจงอยู่จนกระทั่งจากไปจากที่นั้น

11And whatsoever place shall not receive you, and they hear you not, as you go out from there, shake off the dust that is under your feet for a testimony to them.

11และที่ใดก็ตามไม่รับเจ้า และไม่ฟังเจ้า เมื่อออกจากที่นั้น สบัดฝุ่นจากใต้เท้าของเจ้าออกเพื่อเป็นพยานต่อพวกเขา

12And they went out, and preached that people should repent.

12และพวกเขาออกไป และสอนผู้คนว่าควรกลับตัว

13And they cast out many demons, and anointed with oil many that were sick, and healed them.

13และพวกเขาได้ขับไล่ปีศาจร้ายหลายตน และเจิมน้ำมันให้หลายคนที่ป่วย และรักษาพวกเขา

Comments Mark 6:7-13. (See Matthew 10: 5-14 Comments and Luke 9:1-6). Reading these portions of Scripture, we can say that the event described here in Mark 6:7-13 is a different event than the events described in Matthew 10:5-14 and Luke 9:1-6.

Q: Did the Lord send His disciples out to minister more than once? **A:** As the time goes by, the Lord has sent the disciples according to the traveling time of the Lord. The Lord will send the disciples out sometimes in many directions in the same time for preparing the people that the Lord is coming. The Lord will send the disciple out to prepare the way and, also announce the coming of the Lord. Because the time is short, that is why the Lord used the disciples to go ahead to make the time be useful; that is the way the Lord has done.

ความเห็น มาระโก 6:7-13 (มองในมัทธิว 10:5-14 และลูกา 9:1-6) อ่านส่วนนี้ของพระคำสอนเราสามารถพูดได้ว่าเหตุการณ์ที่บอกที่นี้ในมาระโก 6:7-13 นั้นแตกต่างจากเหตุการณ์ที่บอกในมัทธิว 10:5-14 และลูกา 9:1-6

คำถาม: พระเจ้าได้ส่งเหล่าสาวกของพระองค์ออกไปสอนมากกว่าหนึ่งครั้ง? **คำตอบ**: เวลาได้ผ่านไป พระองค์ส่งเหล่าสาวกออกไปขึ้นอยู่กับการเดินทางของพระองค์ ในบางครั้งพระองค์จะส่งเหล่าสาวกออกไปในหลายทางในเวลาเดียวกันเพื่อเตรียมตัวประชาชนว่าพระเจ้ากำลังมา พระองค์จะส่งเหล่าสาวกออกไปเพื่อเตรียมทางและบอกถึงการมาของพระองค์ เพราะเวลานั้นสั้น นั่นคือทำไมพระองค์ใช้เหล่าสาวกไปล่วงหน้าเพื่อให้เกิดประโยชน์ นี่คือวิธีที่พระองค์ได้ทำ

Q: Did the Lord give them similar instructions every time they went out? **A:** Always the Lord will give the same instructions to the disciples regarding on how to go out and what they should announce to people. The Lord wants them to prepare the people. Always the instructions will be the same, to tell all people that the Lord is coming, be ready and come to meet the Lord; come with sincere heart and it does not need to bring anything, just come as you are with honest heart; the Lord has come for humans, come to the Lord. All the disciples will go and prepare the people to announce the good news and make people be alert and be ready to meet the Lord.

คำถาม: พระองค์ได้ให้คำสั่งคล้ายกันในทุกครั้งที่พวกเขาออกไป? **คำตอบ**: ตลอดเวลาพระองค์ให้คำสั่งเหมือนกันต่อเหล่าสาวกเกี่ยวกับออกไปอย่างไรและอะไรที่พวกเขาควรบอกต่อประชาชน พระองค์ตอ้งการให้ตลอดเวลาพวกเขาเตรียมประชาชน คำสั่งจะเป็นเช่นเดียวกัน บอกประชาชนถึงการมาของพระเจ้า เตรียมพรอ้มและมาพบกับพระเจ้า มาดว้ยใจบริสุทธิ์และไม่ตอ้งนำอะไรมา เพียงมาดว้ยใจเที่ยงตรง พระเจ้ามาเพื่อมนุษย์ มาหาพระองค์ เหล่าสาวกทั้งหมดจะไปและเตรียมประชาชนประกาศข่าวและทำให้ผู้คนตื่นตัวและพรอ้มที่จะพบกับพระเจ้า

Event Analysis

เปรียบเทียบเหตุการณ์

Mark 6:7. Notice the term of using, "by two and two", the disciples are not ready to be alone, to go out in the world alone, they are not ready yet; going with another disciple can help one another. As the Lord creates the situation, another voice that comes together will help both to go until the end of the work. Even nowadays the Lord will not send one to go alone and get lost in the world, always the Lord will have someone else to help; they go out and they will meet someone that the Lord brings to meet, and both will do work together, not as a personal relationship, but as personal workers of the Lord. In that time the life was difficult and traveling in pair was better than alone; it strengthened each other. Even these days the Lord will not advice anyone to go out and do things alone, always He will send out to meet someone.

มาระโก 6:7 สังเกตุคำที่ใช้ "เป็นคู่ๆ" เหล่าสาวกยังไม่พร้อมที่จะไปตามลำพัง ออกไปในโลกตามลำพังพวกเขายังไม่พร้อม ไปกับสาวกอีกคนตามแต่เหตุการณ์ที่พระองค์ทรงให้เกิดขึ้น เสียงอื่นที่มาดว้ยกันจะชว่ยทั้งสองให้ไปจนงานสำเร็จ แม้ในทุกวันนี้พระองค์จะไม่ส่งใครไปตามลำพังและหลงไปในโลก ตลอดเวลาพระองค์จะให้บางคนไปช่วย พวกเขาจะออกไปและพวกเขาจะพบคนที่พระองค์ส่งมา และพวกเขาจะทำงานดว้ยกัน แต่ไม่ใช่ความสัมพันธ์ส่วนตัว แต่เป็นเพื่อนรว่มงานเพื่อพระเจ้า ในเวลาที่ชีวิตมีความยากลำบากเดินทางรว่มกันเป็นคู่ๆดีกว่าไปตามลำพัง มันชว่ยเหลือกันและกัน แม้ในทุกวันนี้พระองค์ไม่ทรงแนะนำให้ใครออกไปและทำเองตามลำพัง ตลอดเวลาพระองค์จะส่งไปพบคนบางคน

Q: Did the disciples lose their authority given to them by the Lord after they finished their work? **A:** This authority will not stay forever, they retain it during the work period only. When the work is finished the authority that has been given will return back to the Lord; and the disciples know that is not their own power but by the mercy of the Lord. In this way security is in their heart that they are not alone, the Lord always is with them; as they go and do work, also their faith will grow, and they will learn to trust in the Lord. Every time when the Lord sends the disciples out He gives them the authority they need.

> **คำถาม**: เหล่าสาวกเสียอำนาจไปจากพวกเขาหลังจากเสร็จงานของพวกเขา? **คำตอบ**: อำนาจนี้จะไม่อยู่ตลอดไป พวกเขาจะรักษาไว้ระหว่างทำงานเท่านั้น เมื่องานเสร็จลงอำนาจที่ได้รับจะกลับคืนไปยังพระเจ้า และสาวกรู้ไม่ใช่อำนาจของพวกตนแต่โดยพระเมตตาของพระเจ้า ในวิธีนี้เป็นความมั่นคงในใจของพวกเขาว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ตามลำพัง พระเจ้าตลอดเวลาอยู่กับพวกเขา แล้วพวกเขาไปและทำงาน เพื่อดว้ยกันความเชื่อในใจของพวกเขาว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ตามลำพัง ทุกเวลาเมื่อพระเจ้าส่งเหล่าสาวกออกไปพระองค์ให้อำนาจพวกเขาตามที่พวกเขาตอ้งการ

Mark 6:8-9. As you just read, Mark and Matthew differ only one thing, wear sandals and not wear shoes. You can see clearly that the sending out of the disciples happened not only one time, that is not only one time that the Lord sent the disciples ahead of Him. But, also the Lord wants people see the disciples humble the way it should be. If the disciples go and make themselves look luxurious, what people would then expect to receive, outside blessing or internal blessing? (See also Matthew 10:9-10 Comments).

มาระโก 6:8-9 ดั่งที่เราได้อ่าน มาระโกและมัทธิวแตกต่างกันเพียงอย่างเดียว ใส่รองเท้าและไม่ใส่รองเท้า เราสามารถเห็นได้ชัดว่าการส่งสาวกออกไปไม่ได้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว นี่ไม่ใช่เพียงครั้งเดียวที่พระองค์ส่งสาวกออกไปลว่งหน้าพระองค์ แต่ในขณะเดียวกันพระองค์ตอ้งการให้ประชาชนเห็นว่าเหล่าสาวกถอ่มตัวลงอย่างที่ควรจะเป็น ถ้าสาวกออกไปและทำตัวสำรวยแล้วคนจะหวังว่าจะได้รับอะไร รับพรภายนอกหรือรับพรเพื่อชีวิตภายใน? (มองความเห็นในมัทธิว 10:9-10)

Q: Why it is advised in Mark to wear sandals and in Matthew it says do not wear shoes? **A:** Because one it walks straight way (on a dirt and rocky roads), another walks more distance (through hills and forests). If you just walk straight way you have limit people you meet, but the one that He sends around will go around villages as well. On

the path that they take they were advised to take sandals, walk on the road or walk in the forest, because in the bush there are thorns you need to wear something, on the path there are just rocks and dirt, they can walk without shoes or sandals.

คำถาม: ทำไมจึงแนะนำในมาระโกให้ใส่รองเท้าและในมัทธิวบอกว่าไม่ต้องใส่รองเท้า? **คำตอบ**: เพราะว่าพวกหนึ่งเดินตรงไป (ถนนที่บนดินและถนนที่มีหิน) อีกพวกหนึ่งเดินมากกว่า (ผ่านไปบนเขาและป่า) ถ้าเราเดินตรงไปเรามีคนจำนวนจำกัดที่เราจะพบ แต่พวกที่พระองค์ส่งไปรอบๆจะไปรอบๆหมู่บ้านดวัย ในทางนั้นพวกเขาจะได้รับคำแนะนำให้ใส่รองเท้า เดินบนถนนหรือเดินในป่า เพราะในป่ามีหนามเราต้องใส่บางอย่าง บนถนนมีเพียงหินและฝุ่น พวกเขาสามารถเดินได้โดยไม่ใส่รองเท้าหรือรองเท้าแตะ

Mark 6:10-11. Here it shows clearly, that people will invite the disciples; when you receive the invitation stay there until the work is done, do not walk from house to house. If the person has invited you in, the Lord has already opened their hearts to receive the word you will tell. If the house does not accept the word, depart and do not return; pay attention on, they did not receive the word, the worries of life make the voice of the Lord not fruitful. Don't take responsibility because you already told the good news, your duty has ended, but they did not receive it.

มาระโก 6:10-11 ในที่นี้แสดงให้เห็นชัดว่า คนเชิญเหล่าสาวก เมื่อเราได้รับคำเชิญให้เข้าไปอยู่จนงานจบ อย่าออกไปจากบ้านนี้บ้านนั้น ถ้าคนเชิญเราเข้าไป พระเจ้าได้เปิดใจพวกเขาแล้วให้รับคำสอนที่เราจะบอก ถ้าบ้านนั้นไม่ยอมรับพระคำสอน ออกไปและอย่ากลับมา ให้ความสนใจพวกเขาไม่ยอมรับพระคำสอน ความกังวลของชีวิตทำให้เสียงของพระเจ้าไม่มีผล ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะเราได้บอกข่าวดีแล้ว หน้าที่ของเราได้จบลง แต่พวกเขาไม่รับเอง

Mark 6:11-13. These verses tell that in some place the fruit has grown and in another place the fruit has withered; both places have received the fruit, but the difference is there, the Lord has given you eyes to see where the fruit has produced, according to the verse.

มาระโก 6:11-13 ในข้อนี้ได้บอกว่าในบางที่ได้ออกผลเติบโตและในที่อื่นผลได้แห้งไป ทั้งสองที่ได้รับผล แต่มีความแตกต่างกันที่นี้ พระเจ้าให้แก่ตาของเราที่จะมองว่าที่ใดได้ให้ผล ตามพระคำเขียนข้อนี้

14 And king Herod heard thereof; for **His** name had become known: and [h]he said, John the Baptizer is risen from the dead, and therefore do these powers work in **Him**.

14 และกษัตริย์เฮโรดได้ยิน เพราะชื่อของ **พระองค์** ได้เป็นที่รู้จัก และเขาว่า ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้ฟื้นจากความตาย และดังนั้นได้มีอำนาจทำงานใน **พระองค์**

15 But others said, It is Elijah. And others said, It is a prophet, even as one of the prophets.

15 แต่คนอื่นๆพูดว่า นี่คืออีไลจาห์ และคนอื่นพูดว่า นี่คือศาสดาพยากรณ์ หรือเหมือนคนหนึ่งในพวกศาสดาพยากรณ์

16 But Herod, when he heard thereof, said, John, whom I beheaded, he is risen.

16 แต่เฮโลด เมื่อได้ยินข่าว พูดว่ายอห์น ผู้ซึ่งเราได้ตัดหัวได้ฟื้นขึ้นมา

17 For Herod himself had sent out and laid hold upon John, and bound him in prison for the sake of Herodias, his brother Philip's wife; for he had married her.

17 เฮโลดเองได้ส่งคนออกไปจับยอห์น และขังคุกเพื่อนางเฮโรเดียน ภรรยาของฟิลิบส์นอ้งชาย เพราะท่านได้แต่งงานกับเธอ

18 For John said to Herod, It is not lawful for you to have your brother's wife.

18 เพราะยอห์นบอกเฮโลดว่า มันไม่ถูกต้องที่ท่านจะได้ภรรยาของนอ้งชาย

19 And Herodias set herself against him, and desired to kill him; and she could not;

19 และเฮโรเดียนเองตั้งตนต่อต้านท่าน และตอ้งการที่จะฆ่าท่าน และเธอไม่สามารถทำได้

20 for Herod feared John, knowing that he was a righteous and holy man, and kept him safe. And when he heard him, he [i]was much perplexed; and he heard him gladly.

20 เพราะเฮโรดกลัวยอห์น รู้ว่าท่านเป็นคนถูกตอ้งและบริสุทธิ์ และรักษาท่านให้ปลอดภัย และเมื่อได้ยินท่านสอน เขามีความชอบใจ และดีใจที่ได้ยินท่าน

21And when a convenient day was come, that Herod on his birthday made a supper to his lords, and the [i]high captains, and the chief men of Galilee;

21และเมื่อโอกาสดีมาถึง งานเลี้ยงในวันเกิดของเฮโรดจัดอาหารเลี้ยงให้พวกขุนนาง และนายทหารใหญ่ และหัวหน้าใหญ่ของกาลิลี

22and when [k]the daughter of Herodias herself came in and danced, [l]she pleased Herod and them that sat at the food table with him; and the king said to the damsel, Ask of me whatsoever you will, and I will give it you.

22และเมื่อบุตรสาวของเฮโรดียนเข้ามาและเต้นรำ ทำให้เฮโรดยินดีมากและพวกที่นั่งที่โต๊ะกับท่าน และกษัตริย์พูดกับหญิงสาว ขอเราทุกอย่าง และเราจะให้แก่เจ้า

23And he swore to her, Whatsoever you will ask of me, I will give it you, to the half of my kingdom.

23และท่านสาบานกับเธอ ทุกสิ่งที่เธอขอต่อเรา เราจะให้เจ้า ถึงครึ่งของราชอาณาจักร

24And she went out, and said to her mother, What shall I ask? And she said, The head of John the Baptizer.

24และเธอออกไป และพูดกับมารดาว่า ฉันควรขออะไร? และเธอบอกว่า ขอหัวของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา

25And she came in straightaway with haste to the king, and asked, saying, I will that you at once give me on a platter the head of John the Baptist.

25และในทันใดเธอเข้ามาหากษัตริย์ และขอว่า ข้าพเจ้าตอ้งการหัวของยอห์นผู้ให้บัพติศมาบนถาดเดี๋ยวนี้

26And the king was exceedingly sorry; but for the sake of his oaths, and of them that sat at the food table, he would not reject her.

26และพระราชารู้สึกเสียใจมาก แต่เพราะคำสัญญาที่ให้ และแก่พวกที่นั่งโต๊ะอาหารดว้ย พระองค์ไม่ปฏิเสธเธอ

27And straightaway the king sent out a soldier of his guard, and commanded to bring his head: and he went and beheaded him in the prison,

27และพระราชาส่งทหารออกไป และสั่งให้นำหัวเขามา และเขาไปและตัดหัวท่านในคุก

28and brought his head on a platter, and gave it to the damsel; and the damsel gave it to her mother.

28และนำหัวท่านมาบนถาด และให้แก่หญิงสาว และหญิงสาวให้แก่มารดาของเธอ

29And when his disciples heard thereof, they came and took up his corpse, and laid it in a tomb.

29และเมื่อเหล่าสาวกของท่านทราบ พวกเขามาและนำศพไป และฝังในอุโมงค์

Comments Mark 6:14-29. (See Matthew 14:1-12 Comments and Luke 9:7-9). Matthew and Mark support each other for these portions of Scripture. See comments posted for Matthew 14:1-12. John has touched many hearts in that time, because the way he lived and the message that he proclaimed; no one else has come to proclaim the same message as John did. John has prepared the human hearts to accept the Lord, he always talked about the One who is to come; that is the message of John. The people and the disciples have seen who John is for the Lord; when Jesus heard about the death of John He went to a desolate place (See Matthew 14:13 Comments).

ความเห็น มาระโก6:14-29 (มองความเห็นใน มัทธิว 14:1-12 และลูกา 9:7-9) มัทธิวและมาระโกสนับสนุนต่อกันในแต่ละส่วนนี้ของพระคำสอน มองความเห็นที่ได้ลงไว้ในมัทธิว 14:1-12 ยอห์นได้สัมผัสหลายใจในเวลานั้น เพราะวิธีที่ท่านใช้ชีวิตและข่าวที่ท่านประกาศ ไม่มีใครมาประกาศข่าวเช่นเดียวกันกับที่ยอห์นประกาศ ยอห์นเตรียมใจของคนให้ยอมรับพระเจ้า ตลอดเวลาท่านพูดถึงพระองค์ท่านผู้หนึ่งที่จะมา นั่นคือข่าวที่ยอห์นได้บอกประชาชนและเหล่าสาวกที่ได้พบว่ายอห์นคือผู้ที่มาเพื่อพระเจ้า เมื่อพระเยซูได้ยินการตายของยอห์นพระองค์ไปยังที่เปลี่ยว(มองในมัทธิว 14:13)

30And the apostles gather themselves together unto **Jesus**; and they told **Him** all things, whatsoever they had done, and whatsoever they had instructed.

30และเหล่าสาวกมายัง **พระเยซู** และบอก **พระองค์** ถึงทุกสิ่งที่พวกเขาได้ทำ และทุกอย่างที่พวกเขาได้สอน

31And **He** says to them, Come you yourselves apart into a desert place, and rest a while. For there were many coming and going, and they had no leisure so much as to eat.

[31]และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา มาตามลำพังยังที่เปลี่ยวและพักชั่วเวลาหนึ่ง เพราะมีหลายคนเข้ามาและออกไปและพวกเขาไม่มีเวลาพักแม้แต่จะกินอาหาร

[32]And they went away in the boat to a desert place apart.

[32]และพวกเขาไปในเรือไปยังที่เปลี่ยว

[33]And the people saw them going, and many knew them, and they ran together there [m]on foot from all the cities, and outwent them.

[33]และผู้คนเห็นพวกเขาไป และหลายคนรู้จักพวกเขา และได้วิ่งทางเท้าจากเมืองไปที่นั่น และกอ่นหน้าพวกเขา

[34]And **He** came forth and saw a great multitude, and **He** had compassion on them, because they were as sheep not having a shepherd: and **He** began to teach them many things.

[34]และ **พระองค์** มาและเห็นคนกลุ่มใหญ่ และ **พระองค์** มีความสงสารต่อพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และ **พระองค์** เริ่มสอนพวกเขาหลายอย่าง

[35]And when the day was now far spent, **His** disciples came unto **Him**, and said, The place is desert, and the day is now far spent;

[35]และเมื่อวันลว่งไปมากแล้ว เหล่าสาวกของ **พระองค์** มายัง **พระองค์** และพูดว่า ที่นี่กันดารอาหารและวันใกล้จบแล้ว

[36]send them away, that they may go into the country and villages around, and buy themselves somewhat to eat.

[36]ส่งพวกเขาไป เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไปรอบๆหมู่บ้าน และซื้ออาหารสำหรับตนเองกิน

[37]But **He** answered and said to them, Give you them to eat. And they say unto **Him**, Shall we go and buy two hundred denarii worth of bread, and give them to eat?

[37]แต่ **พระองค์** ตอบต่อพวกเขาพูดว่า พวกเจ้าให้อาหารแก่พวกเขากิน และพวกเขาพูดต่อ **พระองค์** ว่า พวกเราควรจะไปซื้ออาหารมีที่ค่าประมาณสองรอ้ยดินาริ และให้แก่พวกเขากิน?

[38]And **He** says to them, How many loaves have you? go and see. And when they knew, they say, Five, and two fishes.

[38]และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา มีขนมปังกี่กอ้น? ไปและดู และพวกเขาตอบว่า ห้ากอ้นกับปลาสองตัว

[39]And **He** commanded them that all should [o]sit down by companies upon the green grass.

[39]และ **พระองค์** สั่งให้พวกเขาทั้งหมดนั่งเป็นกลุ่มบนหญ้า

[40]And they sat down in ranks, by hundreds, and by fifties.

[40]และพวกเขานั่งลงเป็นกลุ่มโดยกลุ่มละรอ้ย และโดยกลุ่มละห้าสิบ

[41]And **He** took the five loaves and the two fishes, and looking up to heaven, **He** blessed, and broke the loaves; and **He** gave to the disciples to set before them; and the two fishes divided **He** among them all.

[41]และ **พระองค์** เอาขนมปังห้ากอ้นและปลาสองตัว และมองไปยังสวรรค์ **พระองค์** อวยพรและหักขนมปัง และ **พระองค์** ให้แก่เหล่าสาวกเพื่อวางไว้ต่อหน้าพวกเขา และปลาสองตัว **พระองค์** แบ่งให้กับทุกคน

[42]And they all ate, and were filled.

[42]และพวกเขาทั้งหมดกิน และอิ่ม

[43]And they took up broken pieces, twelve basketfuls, and also of the fishes.

[43]และพวกเขาเก็บสว่นหักที่เหลือ สิบสองตะกร้าเต็ม และปลาดว้ย

[44]And they that ate the loaves were five thousand men.

[44]และพวกที่กินอาหารมีผู้ชายห้าพันคน

Comments Mark 6:30-44. (See Matthew 14:13-21 Comments, Luke 9:10-17 and John 6:1-13).

Q: Is the feeding of 5,000 presented in these passages of Scripture one feeding event? **A:** There are two feeding events described in these passages, one distinct feeding described in Mark 6:30-44, Matthew 14:13-21 and Luke 9:10-17 and the other distinct feeding described in John 6:1-13. We can tell the difference of the place; two different places, not the same.

ความเห็น มาระโก6: 30-44 (มองความเห็นใน มัทธิว 14:13-21 ลูกา 9:10-17 และยอห์น 6:1-13) **คำถาม**: การให้อาหารคน 5,000 ที่ได้เสนอในพระคำสอนนี้เป็นเหตุการณ์เพียงครั้งเดียวหรือ? **คำตอบ**: มีการให้อาหารสองครั้งที่ได้บอกในคำกล่าวนี้ ที่เห็นได้ชัดการให้อาหารที่บอกในมาระโก 6:30-44 มัทธิว14:13-21 และลูกา 9:10-17 และการให้อาหารที่ได้บอกในยอห์น 6:1-13 เราสามารถบอกความแตกต่างของสถานที่ สองที่ที่แตกต่างกัน ไม่ใช่ที่เดียวกัน

Q: The problem with the two feedings is that each time there were about 5,000 men, plus we have the same situation with five loaves and two fishes, and the twelve baskets left over; so how do we explain this similarity of numbers? **A:** The Gospel that uses the term men and people (See John 6:10 ESV), that is the point of separation; when say people it includes men and woman, but when tell men it is just men counting and then will include woman and children later, use that as a point to notice. The 5,000 is also just an approximate number.

คำถาม: ปัญหาเกี่ยวกับการให้อาหารทั้งสองคือในแต่ละครั้งมีประมาน 5,000 คน บวกดว้ยเรามีเหตุการณ์ของขนมปังห้ากอ้นและปลาสองตัว และสิบสองตะกร้าอาหารเหลือ ดังนั้นเราจะบอกถึงความคล้ายในจำนวนได้อย่างไร? **คำตอบ**: พระคำสอนใช้คำว่าผู้ชายและประชาชน (มองยอห์น 6:10 ESV) นั่นคือจุดที่ใช้แยก เมื่อพูดว่าประชาชนว่ามันรวมทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่เมื่อบอกว่าเพียงผู้ชายนั่นคือนับเพียงแต่ผู้ชายและจะรวมผู้หญิงและเด็กในภายหลัง ใช้นั่นเป็นที่สังเกตุ จำนวน 5,000 เป็นจำนวนโดยประมาณ

Q: Do all translations use men? **A:** Because we didn't know how to search but it does not mean is not there. It has been fighting for many, many things, even what it says clearly, 5,000 against 4,000 it is still being debated; and now we come with one more extra feeding event. Just the way humans look over the information, but it does not mean is not there; you must open eyes and heart at the same time.

คำถาม: คำแปลทั้งหมดใช้ผู้ชาย? **คำตอบ**: เพราะเราไม่รู้ว่าจะหาได้อย่างไรแต่ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้อยู่ที่นั่น มีความขัดแย้งมากสำหรับหลายๆอย่าง ถึงแม้ว่าชัดเจน 5,000 ต่อ 4,000 ยังมีการขัดแย้งว่าได้บอกไว้ชัด และในขณะนี้เรามาดว้ยการให้อาหารเพิ่มขึ้นอีกครั้ง มนุษย์มองข้ามรายละเอียด แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีอยู่ที่นั่น เราต้องเปิดตาและใจในเวลาเดียวกัน

Matthew 14:21 (ESV, ASV) versus John 6:10 (ESV, ASV) are the separating verses as per amount of people. From Matthew 14:21 we can conclude that at the first feeding area (See map at the end of file) there were about "five thousand men besides women and children". And from John 6:10 we can conclude that at the second feeding area (See map at the end of file) there were about five thousand people. It is believed that when John 6:10 (ESV) says "have the people sit down" and then "so the men sat down" both refer to the same amount of people. In John 6:10 people and men are one in God's eyes.

มัทธิว14:21(ESV, ASV) กับยอห์น6:10 (ESV, ASV) นั้นเป็นข้อเขียนแยกจากกันเนื่องดว้ยจำนวนของประชาชน จากมัทธิว14:21เราสามารถสรุปได้ว่าในที่ที่มีการให้อาหารครั้งแรกนั้น (มองแผนที่ในตอนจบของคำเขียน) นั้นมีประมาน "ผู้ชายห้าพันคนข้างๆมีผู้หญิงและเด็กๆ" และจากยอห์น6:10 เราสามารถสรุปได้ว่าในที่ที่มีการให้อาหารครั้งที่สองนั้น (มองแผนที่ในตอนจบของคำเขียน) นั้นมีประชาชนประมานห้าพันคน มันเป็นที่เชื่อว่าเมื่อยอห์น6:10 (ESV)พูดว่า "ให้ประชาชนนั่งลง" และแล้ว "ดังนั้นผู้ชายนั่งลง" ทั้งสองเกี่ยวกับจำนวนของประชาชนจำนวนเดียวกัน ในยอห์น6:10 ประชาชนและผู้ชายในสายตาของพระเจ้านั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน

Comments Mark 6:30-31. (Mark 6:30-31, Luke 9:10, John 6:1-2). Timewise the feeding described in Matthew, Mark and Luke takes place after the apostles return from their sending out (See Mark 6:7-13). Pay attention on the word return, are they returning alone, or people are following as well? In this part, it will be able to link why we have two feedings. The people that were before (following the disciples, See Mark 6:31) and the people that followed Jesus (See John 6:2) and come later, it makes it become two groups of people; the first feeding group moves further, the second group is coming to go to the second feeding event. That is why we have two feedings, but the Bible has put them together, but we can separate the situation in two times by these verses. Remember also that we have another group before the disciples returned as well making two distinct groups of people, the group that was there before the disciples returned to whom Jesus ministered and did miracles, and the group that followed the disciples. As a group of people moved in, will push another group to move further, so the group that comes

after does not known what happened to another group, it starts the new group; that is why the Bible will tell the Lord never stops working, people come in and go out at all times.

ความเห็น มาระโก 6:30-31 (มาระโก 6:30-31 ลูกา 9:10 ยอห์น 6:1-2) ตามเวลาการให้อาหารที่อธิบายในมัทธิว มาระโก และลูกา เกิดขึ้นหลังจากที่เหล่าสาวกกลับจากที่ถูกส่งออกไป (มองใน มาระโก 6:7-13) ให้ความสนใจต่อคำว่ากลับมา พวกเขากลับมาตามลำพัง หรือมีประชาชนตามมาดว้ย? ในส่วนนี้ มันทำให้สามารถเชื่อมโยงถึงทำไมเราจึงมีการให้อาหารสองครั้ง ประชาชนที่อยู่กอ่น (ติดตามเหล่าสาวก มองในมาระโก 6:31) และประชาชนที่ติดตามพระเยซู (มองยอนห์ 6:2) และตามมาภายหลัง มันทำให้กลายเป็นประชาชนสองกลุ่ม กลุ่มแรกได้อาหาและเคลื่อนออกไป กลุ่มที่สองที่มาและไปยังที่ที่กลุ่มที่สองจะได้อาหาร นั่นคือทำไมเราจึงมีการให้อาหารสองครั้ง แต่พระคัมภีร์ได้ใส่ไว้ดว้ยกัน แต่เราสามารถแยกเหตุการณ์เป็นสองครั้งโดยคำกล่าวนี้ จำไว้ดว้ยว่าเรามีกลุ่มคนกอ่นที่เหล่าสาวกกลับมาทำให้มีกลุ่มสองกลุ่ม กลุ่มที่มีอยู่กอ่นที่เหล่าสาวกกลับมาผู้ซึ่งพระเยซูได้สอนและทำสิ่งวิเศษ และอีกกลุ่มที่ตามเหล่าสาวกมา กลุ่มคนเข้ามาจะผลักดันอีกกลุ่มให้เคลื่อนไป ดังนั้นกลุ่มที่มาภายหลังไม่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับอีกกลุ่มหนึ่ง นี่คือเริ่มกลุ่มใหม่ และนั่นคือทำไมพระคัมภีร์จึงบอกว่าพระองค์ไม่เคยหยุดทำงาน ประชาชนเข้ามาและออกไปอยู่ตลอดเวลา

Also, pay attention in John 6:1 to the words "after this" which it tells that something else happened before; the events in John 6:1-15 happened after the events described in Mark 6:30-44, Matthew 14:13-21, and Luke 9:10-17, and we can understand that there were two distinct groups of people that were fed. Imagine also the picture, these two feedings can't be far apart. As the second group comes, it pushes the first group further, and it comes almost the same place of the first group being there, but still a little gap of space and time between these two feedings. That is why it has become Gospel of each individual (Matthew, Mark, Luke and John); Matthew has done his portion, Mark and Luke also did their portion, and John has come to do his part to make the Bible complete. Some put their heart on one Gospel, others put their heart in another Gospel; but both of these have to learn and combine all Gospels because the Bible is one only; it may have many Gospels but still one Bible and all can be connected together, with One Spirit it has branches to many writers.

เช่นเดียวกัน ให้ความสนใจในยอห์น 6:1 คำว่า "หลังจากนี้" ซึ่งบอกว่าได้มีบางอย่างเกิดขึ้นกอ่น แม้ในยอห์น 6:1-15 เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่ได้บอกในมาระโก 6:30-44 มัทธิว 14:13-21 และลูกา 9:10-17 และเราสามารถเข้าใจได้ว่ามีฝูงชนอยู่สองกลุ่มที่ได้รับอาหาร สร้างรูปภาพว่ากลุ่มคนนี้ไม่สามารถอยู่ไกล จากที่ให้อาหารทั้งสองครั้ง กลุ่มที่สองมา มันผลักดันกลุ่มแรกออกไป และจนเกือบจะเป็นที่เดียวกันกับที่กลุ่มแรกได้อยู่แต่ยังคงมีชว่งว่างของที่และเวลาระหว่างการให้อาหารทั้งสองนี้ นั่นคือทำไมจึงกลายเป็นการสอนของหนังสือแต่ละเล่ม (มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น) มัทธิวได้มีบางสว่นของเขา มาระโกและลูกามีสว่นของตนเอง และยอห์นได้เข้ามาทำสว่นของท่านทำให้พระคัมภีร์สมบูรณ์ ใจบางคนอยู่ในหนังสือเล่มหนึ่ง คนอื่นใส่ใจในหนังสืออีกเล่มหนึ่ง แต่ทั้งสองตอ้งเรียนและผสมหนังสือเข้าดว้ยกันเพราะมีพระคัมภีร์เพียงเล่มเดียว มีหนังสือหลายเล่มแต่ยังคงเป็นพระคัมภีร์เล่มเดียวกันและทุกอย่างสัมพันธ์กัน ดว้ยพระวิญญาณบริสุทธิ์เดียวซึ่งมีหลายแขนงดว้ยกันมีหลายคนเขียน

Comments Mark 6:32. (Mark 6:32, Matthew 14:13, Luke 9:10-11). Combining the events from Mark, Matthew and Luke we understand that Jesus meets all the disciples after they come together to Him to report "all that they have done and taught" (See Mark 6:30) after Jesus sent them out two by two to minister in the surrounding villages (See Mark 6:7-13). Then Jesus and the disciples went separate ways: 1) the disciples go by boat by themselves "to a desolate place to rest a while" (See Mark 6:31-32); the Lord tells them to separate themselves from the people that followed them and go by themselves; 2) Jesus goes apart by Himself to a town called Bethsaida where He welcomes the people and teaches and heals them (See Luke 9:10-11); "and He took them and withdrew apart to a town called Bethsaida" meaning that He took them away from people as shown in Mark and He withdrew apart. Afterwards Jesus hears about John's death (See Matthew 14:1-12); when Jesus heard about John's death He withdrew from Bethsaida "in a boat to a desolate place by Himself" (no people) (See Matthew 14:13). Some people followed Jesus on foot and others followed the disciples and a big group of people went to this desolate place where the feeding of the first group of "about 5,000 men besides women and children" took place.

ความเห็นมาระโก 6:32 (มาระโก 6:32 มัทธิว 14:13 ลูกา 9:10-11) ผสมเหตุการณ์จากมาระโก มัทธิว และลูกาเราเข้าใจว่าพระเยซูพบเหล่าสาวกทั้งหมดหลังจากที่พวกเขามายังพระองค์เพื่อรายงาน "ทุกสิ่งที่พวกเขาได้ทำและสอน" (มองในมาระโก 6:30) หลังจากที่พระเยซูส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆเพื่อสอนในหมู่บ้านรอบๆ (มองใน มาระโก 6:7-13) แล้วพระเยซูกับเหล่าสาวกแยกกันไปคนละทาง 1) เหล่าสาวกไปโดยเรือตามลำพัง "ไปยังที่เปลี่ยวและพักชั่วเวลาหนึ่ง" (มองในมาระโก 6:31-32) พระองค์บอกเหล่าสาวกให้แยกตัวออกจากพวกที่ติดตามมาและไปตามลำพัง 2) พระเยซูแยกไปตามลังพัง ไปยังเมืองเบทไซดาในที่นั้นพระองค์ตอ้นรับผู้คนและสอนและรักษาพวกเขา (มองใน ลูกา 9:10-11) "และพระองค์พาพวกเขาแยกไปจากเมืองเบทไซดา" หมายความว่าพระองค์พาพวกเขาแยกไปจากฝูงชนดั่งที่บอกในมาระโกและพระองค์แยกตัวไป หลังจากนั้นพระเยซูได้ยินถึงการ

ตายของยอห์น (มองในมัทธิว14:12) เมื่อพระเยซูได้ทราบเกี่ยวกับการตายของยอนห์พระองค์แยกไปจากเบทไซดา "ในเรือพระองค์ไปตามลำพัง" (ไม่มีใครอยู่ดว้ย) (มองในมัทธิว 14:1-13) บางคนติดตามพระเยซูโดยเท้าและคนอื่นติดตามเหล่าสาวกและคนกลุ่มใหญ่ไปยังที่เปลี่ยวนี้ ที่ซึ่งมีการให้อาหารคนกลุ่มแรก "ผู้ชายประมาณ 5,000 คน ข้างๆมีผู้หญิงและเด็กๆ" ได้เกิดขึ้น

Comparison Analysis (See also the travel map displayed at the end of this file)

การพิจารณาเปรียบเทียบ (ดูเพิ่มเติมแผนที่การเดินทางของพระเจ้าสำหรับการจัดกิจกรรมการให้อาหารที่โพสต์ในไฟล์)

Part 1: (Mark 6:30-35, Matthew 14:13-15, Luke 9:10-12). In this part, we have the events prior to the first feeding of 5,000. To better understand these portions of Scripture we show a time map with the order of verses from the three Gospels.

ส่วนที่1: (มาระโก 6 : 30-35 มัทธิว 14:13-15 ลูกา 9:10-12) ในส่วนนี้ เรามีชว่งเวลาจากการให้อาหารครั้งแรก 5000 เพื่อเข้าใจให้ดีขึ้นในสว่นนี้ของพระคำสอนเราได้แสดงแผนที่กับคำสั่งของแต่ละข้อจากหนังสือทั้งสามเล่ม

1). Mark 6:30 and **Luke 9:10a** happen in the same time; here Jesus and all the apostles are together somewhere nearby Bethsaida. The events in Mark and Luke start from the point when all the apostles returned to Jesus from their sending out.

1) **มาระโก** 6:30 และ**ลูกา** 9:10ก เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ในที่นี้พระเยซูและเหล่าสาวกทั้งหมดอยู่ด้วยกันในบางที่ใกล้เบทไซดา เหตุการณ์ในมาระโกและลูกาเริ่มจากจุดนี้เมื่อเหล่าสาวกทั้งหมดกลับมาหาพระเยซูจากการที่พวกเขาได้ถูกส่งออกไป

2). Mark 6:31 shows that many people were coming and going, and the Lord instructs the disciples to go by themselves "to a desolate place and rest a while".

2) **มาระโก** 6:31 แสดงให้เห็นว่าประชาชนจำนวนมากเข้ามาและออกไปและพระองค์สั่งให้เหล่าสาวกไปโดยตนเอง "ไปยังที่เปลี่ยวและพักผ่อนชั่วเวลาหนึ่ง "

3). Mark 6:32 and **Luke 9:10ba** ("And He took them") happen in the same time; here it shows that the disciples go by themselves to the desolate place by boat. Luke 9:10ba ("And He took them") which really means that Jesus took them (the disciples) away from the crowd since many were following them.

3) **มาระโก** 6:31 และ **ลูกา** 9:10**ขก** ("และพระองค์พาพวกเขา ") เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นว่าเหล่าสาวกไปตามลำพังยังที่เปลี่ยวโดยเรือ ลูกา 9:10 ขก ("และพระองค์พาพวกเขา ") ซึ่งจริงๆแล้วหมายความว่าพระเยซูพาพวกเขา (เหล่าสาวก) ออกไปจากผู้คนเพราะมีคนจำนวนมากติดตามพวกเขา

4). Luke 9:10b ("and withdrew apart to a town called Bethsaida") which really means that Jesus separated from the disciples and went to Bethsaida.

4) **ลูกา** 9:10**ข** ("และออกไปจากเมืองที่เรียกว่าเบทไซดา ") ซึ่งจริงๆแล้วคือว่า พระเยซูแยกจากเหล่าสาวกและไปที่เบทไซดา

5). Mark 6:33 shows that there is a group of people that follow the disciples on foot to the desolate place.

5) **มาระโก** 6:33 แสดงให้เห็นว่าในที่นี้กลุ่มคนที่ได้ติดตามเหล่าสาวกทางเท้าไปยังที่เปลี่ยว

6). Luke 9:11 shows that a group of people follow Jesus at Bethsaida and at Bethsaida Jesus teaches these people and heals their sick.

6) **ลูกา** 9:11 แสดงว่ากลุ่มคนที่ติดตามพระเยซูที่เบทไซดาและที่เบทไซดาพระเยซูสอนคนพวกนี้และรักษาพวกเขาที่ป่วย

7). Matthew 14:13a shows that Jesus hears about John's death. Matthew now starts to report the events from this point of time.

7) **มัทธิว** 14:13ก แสดงว่าพระเยซูได้ยินเกี่ยวกับการตายของยอห์น ในตอนนี้มัทธิวเริ่มรายงานเหตุการณ์จากจุดของเวลานี้

8). Matthew 14:13b shows that after Jesus hears about John's death He leaves Bethsaida and goes by Himself to a desolate place (where the disciples went before) by boat; and a group of people follow Jesus by foot.

8) **มัทธิว** 14:13**ข** ได้แสดงว่าพระเยซูได้ยินการตายของยอห์น พระองค์ออกไปจากเบทไซดาและพระองค์ไปตามลำพังยังที่เปลี่ยว (ที่ที่เหล่าสาวกไปกอ่นนี้) โดยเรือ และมีกลุ่มคนที่ติดตามพระเยซูทางเท้า

9). Mark 6:34 and **Matthew 14:14** happen at the same time and it shows that Jesus goes ashore and sees a large group of people waiting (the group that followed the disciples and the group that followed Jesus).

9) **มาระโก** 6:34 และ **มัทธิว** 14:14 เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน และได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูขึ้นฝั่ง และเห็นคนกลุ่มใหญ่รออยู่ (กลุ่มคนที่ติดตามเหล่าสาวกและกลุ่มคนที่ติดตามพระเยซู)

10). Luke 9:11 really compresses the events and refers to both places (Bethsaida and the shore place) where it shows that people follow Jesus and He teaches the people and heals them. Notice that Bethsaida was close to the desolate place; Jesus does healing and teaching at both points which are close to each other, space wise and time wise. Luke reports just the teaching and healing up to this point.

10) **ลูกา** 9:11 จริงๆแล้วรวบรวมเหตุการณ์และกล่าวถึงที่ทั้งสอง (เบทไซดาและริมฝั่ง) ในที่นี้ได้แสดงว่าประชาชนติดตามพระเยซูและพระองค์สอนประชาชนและรักษาพวกเขา สังเกตุว่าเบทไซดาอยู่ใกล้กับที่เปลี่ยว พระเยซูรักษาและสอนทั้งสองที่ซึ่งอยู่ใกล้กัน สถานที่และเวลา ลูการายงานเพียงการสอนและรักษาถึงจุดนี้

11). Mark 6:35, Matthew 14:15, Luke 9:12. This is where all three Gospels are synchronized in time and space; they all are in the same spot at the desolate place and at evening before the Passover begins.

11) **มาระโก** 6:35 **มัทธิว** 14:15 **ลูกา** 9:12 นี่คือที่ที่หนังสือทั้งสามรวมกันในเวลาและสถานที่ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในที่เดียวกันที่เปลี่ยวและเป็นเวลาเย็นกอ่นวันปัสกาจะเริ่มต้น

Part 2. (Mark 6:35-37, Matthew 14:15-16, Luke 9:12-13). The day had ended, the people who stay there need provisions; now it is the time the Lord is concerned for the people that stay around, not for the people that had already left. The area where they were at was not easy to find people there, it is a desolate area.

ส่วนที่ 2 (มาระโก 6:35-37 มัทธิว 14:15-16 ลูกา 9:12-13) วันได้จบลง ประชาชนยังอยู่เพื่อรับสว่นแบ่ง ขณะนี้พระองค์เป็นหว่งประชาชนที่อยู่รอบๆ ไม่ใช่ผู้ที่ได้จากไปแล้ว สถานที่ที่อยู่นี้ ไม่เป็นการง่ายที่จะหาผู้คน มันเป็นที่เปลี่ยว

Continuing with the verses time map we can follow the events from all three Gospels.

ติดตามแผนที่ของข้อความและเวลา เราสามารถติดตามเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่ม

1). Mark 6:35-36, Matthew 14:15, Luke 9:12. All these verses show that the day ended, and the disciples come to the Lord to ask Him to send the people away. Now we notice how the disciple think, the human mind thought, the time is late, let the people go and they can do something for themselves. But they did not think about the amount of people there, where they can go to find food and place to lodge in this desolate place. The disciples are common men, they think humans have limit for this amount of people to provide for them; when they can't do it themselves they ship them away, but the Lord thinks of them first. The Lord thinks how they shall be fed, the old and the young are in the Lord's concern, that is why the Lord tells the disciples you feed them, to bring the disciples mind back to themselves and think of their duty as well; as a disciple you have duty towards people.

1) **มาระโก** 6:35-36 **มัทธิว** 14:15 **ลูกา** 9:12 ทั้งสว่นนี้ทั้งหมดแสดงว่าวันได้จบลง และเหล่าสาวกมายังพระองค์เพื่อให้ส่งประชาชนไป ในที่นี้สังเกตว่าเหล่าสาวกคิดอย่างไร ความคิดของมนุษย์ เวลาสายแล้ว ให้ประชาชนไปและพวกเขาจะได้ทำบางอย่างสำหรับตนเองดว้ย แต่พวกเขาไม่ได้คิดเกี่ยวกับจำนวนของคนในที่นั้น พวกเขาจะไปที่ใดเพื่อหาอาหารและที่พักในที่เปลี่ยวอย่างนี้ เหล่าสาวกเป็นคนธรรมดา พวกเขาคิดอย่างมนุษย์มีข้อจำกัดสำหรับจำนวนคนในที่นี้ที่จะให้อาหารกิน เมื่อพวกเขาไม่สามารถทำได้โดยตนเอง พวกเขาจะส่งออกไป แต่พระองค์คิดถึงพวกเขาแล้ว พระองค์คิดถึงวิธีที่จะให้อาหารแก่พวกเขา คนแก่และเด็กอยู่ในความหว่งใยของพระองค์ นั่นคือทำไมพระองค์บอกเหล่าสาวกให้ให้อาหารแก่พวกเขา ชักนำเหล่าสาวกให้กลับมายังตัวเองและคิดถึงหน้าที่ของพวกเขา เป็นสาวกเรามีหน้าที่ต่อประชาชน

2). Mark 6:37a, Matthew 14:16, Luke 9:13a. All these portions of Scriptures show that the Lord Jesus tells His disciples that the people "need not go away" and the disciples should "give them something to eat".

2) **มาระโก** 6:37ก **มัทธิว** 14:16 **ลูกา** 9:13ก ในสว่นนี้ทั้งหมดของพระคำสอนแสดงให้เห็นว่า พระเยซูบอกเหล่าสาวกของพระองค์ว่าประชาชน "ไม่ตอ้งไป" และเหล่าสาวกควร "ให้บางอย่างแก่พวกเขากิน"

3). Mark 6:37b. This portion of verse shows that the disciples are confused and believe that they need to buy food for all these people. Before they know how much food they have, they are concerned how they will get food. The 200 denarii it is a big amount of money for the disciples. When the Lord traveled with them they did not carry money and to go buy food is not for them to think, because they know they don't have money. Here the disciples see in limit area, they think only what is in front of them; that amount of money none of them carry, it is big amount for common men; the concern has come to the disciples. When the disciples say this, they say to show that they do not have money to buy food, and to remind the Lord that none disciple has money.

3) **มาระโก** 6:37ข ในส่วนนี้ได้แสดงว่าเหล่าสาวกมีความสับสนและเชื่อว่าพวกเขาตอ้งไปซื้ออาหารให้คนทั้งหมด กอ่นที่พวกเขารู้ว่าพวกเขามีอาหารมากเพียงใด พวกเขามีความกังวลว่าจะหาอาหารจากที่ใด เงิน200เดนาริเป็นจำนวนมากสำหรับเหล่าสาวก เมื่อพระองค์ออกเดินทางกับพวกเขานั้น พวกเขาไม่ได้เอาเงินไปดว้ยและไปซื้ออาหารไม่ใช่สำหรับพวกเขาที่จะคิด เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาไม่มีเงิน ในที่นี้เหล่าสาวกเห็นอย่างจำกัด พวก

เขาคิดถึงแต่สิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาเท่านั้น เงินจำนวนนั้นพวกเขาไม่มี มันเป็นเงินจำนวนมากสำหรับคนธรรมดา เหล่าสาวกได้มีความกังวล เมื่อเหล่าสาวกพูดเช่นนี้ ได้แสดงว่าพวกเขาไม่มีเงินที่จะซื้ออาหาร และดังนั้นจึงบอกแก่พระองค์ว่าไม่มีพวกสาวกคนใดที่มีเงิน

Part 3. (Mark 6:38, Matthew 14:17-18, Luke 14:13b). In this part, the Lord teaches the disciples not to worry and use what they have to feed the people and bring all the problems to the Lord before worry of something.

สว่นที่ 3 (มาระโก 6: 38 มัทธิว 14:17-18 ลูกา 14:13ข) ในสว่นนี้ พระองค์ได้สอนเหล่าสาวกไม่ให้มีความเป็นหว่งและใช้สิ่งที่มีเพื่อให้อาหารแก่ประชาชน และนำปัญหาทั้งสิ้นมายังพระองค์กอ่นที่จะเป็นหว่งในสิ่งใด

The verses time map for this part continues:

แผนผังของเวลาในสว่นของข้อนี้

1). Mark 6:38a. This portion of verse shows that the Lord asks the disciples to go and see how many loaves of bread they have. Also, the Lord wants them to think first about what you have in your hand, know what you have before worry for what you don't have; here is a teaching for the disciples.

1) **มาระโก** 6:38ก ในสว่นนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้ถามให้เหล่าสาวกไปดูว่าพวกเขามีขนมปังกี่กอ้นดว้ยกัน พระองค์ตอ้งการให้พวกเขาคิดกอ่นเกี่ยวกับว่ามีอะไรบ้างอยู่ในมือ รู้ว่าตัวเองมีอะไรกอ่นที่จะเป็นหว่งในสิ่งที่ตนไม่มี ในที่นี้ได้สอนสำหรับเหล่าสาวก

2). Mark 6:38b, **Matthew 14:17**, **Luke 14:13b**. These portions of Scripture show that the disciple have only five loaves of bread and two fishes unless they go to buy some more.

2) **มาระโก** 6:38ข **มัทธิว** 14:17 **ลูกา** 14:13ข ในสว่นนี้ของพระคำสอนได้แสดงให้เห็นว่าเหล่าสาวกมีขนมปังเพียงห้ากอ้นและปลาสองตัว นอกจากว่าพวกเขาจะไปซื้อเพิ่ม

3). Matthew 14:18. This verse shows that the Lord instructs the disciples to bring the food to Him. Now the Lord wants them to learn whom they should look first when the troubles come, and come to seek the help from the Lord, doesn't matter what problem is, small or big, only One that they should look for, and believe the Lord can help them to solve the problem. Now the Lord is teaching the disciples to bring all problems to the Lord, as all humans should do the same, bring all troubles to the Lord, don't carry it on your own; the Lord can carry for all.

3) **มัทธิว** 14: 18 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้สั่งให้เหล่าสาวกนำอาหารมายังพระองค์ ในที่นี้พระองค์ตอ้งการให้พวกเขาเรียนรู้ว่าใครที่พวกเขาควรจะมองหากอ่นเมื่อมีปัญหา และมาหาความช่วยเหลือจากพระองค์ ไม่ว่าจะมีปัญหาใด เล็กหรือใหญ่ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่พวกเขาควรจะมอง และเชื่อว่าพระองค์สามารถช่วยพวกเขาแก้ปัญหา ในที่นี้พระองค์สอนเหล่าสาวกให้นำปัญหาทุกอย่างมายังพระองค์ มนุษย์ทุกคนควรทำเช่นเดียวกัน นำปัญหาทุกอย่างมายังพระองค์ อย่าแบกไปดว้ยตนเอง พระองค์สามารถแบกเพื่อทุกคนได้

Part 4. (Mark 6:39-44, Matthew 14:19-21, Luke 9:14-17). Now it comes to the time the Lord shows His authority over all life and nature and, also, the Lord has shown the power on earth whom people can come and put trust in; the One that can give all to people, only One on earth that has that authority. And, also the Lord has been giving faith in human heart towards the Lord's mercy; from little small food, if people trust, the Lord can make them full again, not just full spiritually, but also the stomach can be full too. (See also Comments Matthew 14:19-21).

สว่นที่4 (มาระโก 6:39-44 มัทธิว 14:19-21 ลูกา 9:14-17) ในที่นี้มาถึงเวลาที่พระองค์จะแสดงพระอำนาจเหนือชีวิตทั้งปวงและธรรมชาติ และดว้ยกันพระองค์ได้แสดงอำนาจบนโลกซึ่งประชาชนสามารถมาและวางใจใน พระองค์ผู้ซึ่งสามารถให้แก่ทุกคน มีเพียงผู้เดียวในโลกที่มีสิทธิอำนาจนั้น และดว้ยกันพระองค์ให้ความเชื่อในใจของมนุษย์ต่อพระเมตตาของพระองค์ จากอาหารจำนวนเล็กนอ้ย ถ้าประชาชนมีความศัทราเชื่อ พระองค์จะให้เขาจนเต็มอีก ไม่ใช่เพียงเต็มในวิญญาณโลกเท่านั้น แต่ทอ้งเต็มดว้ย (ดว้ยกันมองความเห็นใน มัทธิว 14:19-21)

The verses time map for this part continues:

แผนที่ของเวลาสำหรับสว่นนี้:

1). Mark 6:39-40, **Matthew 14:19aa** (here 14:19aa means the first half part of the first half of verse 19; the first half of verse 19 would be noted as 19a and the second half as 19b), **Luke 9:14-15**. In these verses, it shows that the Lord "commanded them all" (not just the men, but all the people) to sit down on the green grass; and the people sat in groups of fifties and hundreds. **Q:** Why is green grass mentioned? **A:** Because where they are now, it has all over the area, green grass; in some places else may not be the same, but in this portion of Scripture where the Lord is, there is green grass everywhere.

1) **มาระโก** 6:39-40 **มัทธิว** 14:19กก (ในที่นี้14:19กก หมายถึงครึ่งแรกของครึ่งแรกของขอ้ 19 ในสว่นครึ่งแรกของข้อ19ก ควรสังเกตุว่า19ก และสว่นครึ่งหลังคือ19ข) **ลูกา** 9:14-15 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้ "สั่งพวกเขาทั้งหมด" (ไม่ใช่เพียงแต่ผู้ชาย แต่ประชาชนทั้งหมด) ให้นั่งลงบน

หญ้าเขียว และประชาชนนั่งลงเป็นกลุ่มๆละห้าสิบและร้อยคน **คำถาม**: ทำไมจึงกล่าวถึงหญ้าเขียว? **คำตอบ**: เพราะในที่ที่พวกเขาอยู่เต็มไปด้วยหญ้าเขียว ในบางที่อาจจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน แต่ในส่วนนี้ของพระคำสอนที่ที่พระองค์อยู่นี้มีหญ้าเขียวทุกที่

2). Mark 6:41, Matthew 14:19ab-19b (here 14:19ab-19b it means the second half part of the first half of verse 19 and the second part of the verse 19)**, Luke 9:16.** These verses show that the Lord took the five loaves and the two fishes and looked up to heaven and said a blessing, then He broke the loaves and the fish in pieces and gave them to the disciples and "the disciples gave them to the crowds". The Lord broke the loaves and the fish in small pieces, and these pieces became loafs in the Lord's hand (See Comments Matthew 14:19b). But also remember now it is in human eyes, they have seen the food from little pieces turn to be loafs, confirming and strengthening the faith of multitudes that are sitting there. Everybody has seen small amount of food the Lord had and multiplied it in front of their eyes. Now the word will spread more that the Lord will give food as well to follow Him, and people will be talking and thinking in the same time who is He that can do that; the word that God has come down has been confirmed among humans.

2) **มาระโก** 6:41 **มัทธิว** 14-19**กข-19ข** (ในที่นี้14:19กข-19ข หมายถึงส่วนที่สองของส่วนครึ่งแรกของข้อ19และส่วนที่สองของข้อ19) ลูกา 9:16 ในข้อนี้ได้แสดงว่าพระองค์ใช้ขนมปังห้ากอันและปลาสองตัวและมองขึ้นไปยังสวรรค์และกล่าวคำอวยพร แล้วพระองค์หักขนมปังและปลาเป็นชิ้นๆและให้แก่สาวกและ "เหล่าสาวกให้มันแก่ประชาชน" พระองค์หักขนมปังและปลาเป็นชิ้นเล็กๆและชิ้นเหล่านี้กลายเป็นเต็มกอันในมือของพระองค์ (มองความเห็นในมัทธิว 14:19ข) แต่ดวัยกันจำไว้ดวัยว่าในสายตาของมนุษย์ พวกเขาเห็นอาหารจากชิ้นเล็กๆกลายเป็นส่วนเต็มเพิ่มความเชื่อมั่นและให้ความเข้มแข็งในความเชื่อของฝูงชนที่นั่งอยู่ในที่นั้น ทุกคนได้เห็นอาหารจำนวนเล็กนอ้ยที่พระองค์มีและเพิ่มขึ้นต่อหน้าของพวกเขา ในขณะนี้คำพูดจะกระจายไปมากว่าพระองค์ให้อาหารดวัยเมื่อติดตามพระองค์ และประชาชนจะพูดและคิดในเวลาเดียวกันว่าพระองค์คือใครจึงสามารถทำสิ่งนี้ได้ และคำกล่าวว่าพระเจ้าได้ลงมาจะเป็นที่ยืนยันในหมู่มนุษย์

3). Mark 6:42-43, Matthew 14:20, Luke 9:17. These verses tell that the people ate until they were satisfied (See Comments Matthew 14:20) and there were twelve baskets full of broken pieces of bread and fish that were collected. Now also we have seen the mercy of the Lord, He feeds until they are full, no one was left to be hungry. The Lord has shown clearly the power of multiplication of food, people will never be lacking as long as they listen and obey, the food for the body the Lord can provide, but think about the food for the inner soul that only the Lord can give in the whole universe, no one else can do.

3) **มาระโก** 6:42-43 **มัทธิว** 14:20 **ลูกา** 9:17 ในข้อนี้ได้บอกว่าประชาชนกินจนพวกเขาพอใจ (มองความเห็นในมัทธิว14:20) และที่นั้นมีสิบสองตะกร้าเต็มไปดวัยชิ้นส่วนของขนมปังและปลาที่ได้เก็บ ในที่นี้เราได้เห็นพระเมตตาของพระเจ้า พระองค์ให้อาหารจนกระทั่งพวกเขาอิ่ม ไม่มีใครยังคงหิวอาหาร พระองค์ได้แสดงชัดเจนถึงอำนาจในการเพิ่มอาหาร จะไม่มีใครขาดสนตลอดเวลาที่พวกเขาฟังและมีความเชื่อ อาหารสำหรับร่างกายพระองค์สามารถให้ได้ แต่คิดถึงอาหารสำหรับภายในวิญญาณที่มีแต่พระองค์เท่านั้นที่สามารถให้ได้ พระองค์สามารถให้ได้ทั้งจักรวาล ไม่มีใครอื่นทำได้

4). Mark 6:44, Matthew 14:21, Luke 9:14a. These verses show that there were about 5,000 men that were fed by the Lord besides women and children.

4) **มาระโก** 6:44 **มัทธิว**14:21 **ลูกา**9:14ก ในข้อนี้แสดงว่ามีผู้ชายประมาณ 5,000 คนที่ได้รับอาหารโดยพระองค์นอกเหนือจากนั้นมีผู้หญิงและเด็ก

5). John 6:1-15. Now in John's message itself it tells clearly that Jesus went over from the Sea of Galilee side where the first feeding took place (as shown above) to the Tiberias side where the second feeding will take place. The events described in John 6:1-15 took place after Mark 6:44; this shows a gap of more than a day between Mark 6:44 to Mark 6:45. In many places in the Bible between verses there is a gap of time, but people choose to ignore this.

5) **ยอห์น** 6:1-15 ในข่าวที่ยอห์นประกาศได้บอกชัดว่า พระเยซูไปจากทะเลของกาลิลีในที่มีการให้อาหารครั้งแรกเกิดขึ้น (ดั่งที่ได้บอกไว้กอ่นหน้านี้) ที่ไทบีเรียซึ่งการให้อาหารครั้งที่สองเกิดขึ้น เหตุการณ์นี้ได้มีอธิบายในยอห์น 6:1-15 ซึ่งเกิดขึ้นในภายหลังจากมาระโก 6:44 ส่วนนี้ได้แสดงถึงชว่งว่างของเวลาว่ามากกว่าหนึ่งวันระหว่างมาระโก 6:44 ถึงมาระโก 6:45 ในหลายที่ในพระคัมภีร์ระหว่างข้อนี้มีชว่งว่างมากกว่าหนึ่งวันแต่คนเลือกที่จะไม่สนใจในสิ่งนี้

In this comparison analysis, we can see that the Gospel of Mark shows more details, but even what they don't have in some Gospels, all Gospels connect and even missing some information none are against each other, at the end there will still be the same meaning.

ในการเปรียบเทียบนี้เราสามารถเห็นได้ว่า ในหนังสือของมาระโกได้ให้รายละเอียดมากแต่ถึงแม้ว่าสิ่งที่ไม่ได้ให้ในหนังสือบางเล่ม หนังสือทุกเล่มติดต่อกันแม้ว่าจะไม่มีรายละเอียดบางอย่างแต่ไม่มีต่อต้านกันและกัน ในจุดจบยังคงมีความหมายเดียวกัน

45And straightaway **He** constrained **His** disciples to enter into the boat, and to go before **Him** to the other side to Bethsaida, while **He Himself** sends the multitude away.

45และในทันใด **พระองค์** ได้สั่งให้เหล่าสาวก **ของพระองค์** ลงเรือ และไปกอ่น **พระองค์** ยังอีกฝั่งไปถึงเบทไซดา ขณะที่ **พระองค์ พระองค์เอง** ส่งประชาชนไป

46And after **He** had taken leave of them, **He** departed into the mountain to pray.

46และหลังจากนั้น **พระองค์** แยกไปจากพวกเขา **พระองค์** แยกไปบนภูเขาและสวดภาวนา

47And when evening came, the boat was in the midst of the sea, and **He** alone on the land.

47และเมื่อตกเย็น เรืออยู่กลางทะเล และ **พระองค์** อยู่ตามลำพังบนบก

48And seeing them distressed in rowing, for the wind was contrary to them, about the fourth watch of the night **He** cometh to them, walking on the sea; and **He** would have passed by them:

48และเห็นพวกเขามีความลำบากในการพายเรือทวนลม ประมาณตีสาม **พระองค์** มายังพวกเขาเดินบนทะเล และ **พระองค์** จะผ่านพวกเขาเลยไป

49but they, when they saw **Him** walking on the sea, supposed that it was a ghost, and cried out;

49แต่พวกเขา เมื่อพวกเขาเห็น **พระองค์** เดินบนทะเลและคิดว่าเป็นผี และรอ้งออกมา

50for they all saw **Him**, and were troubled. But **He** straightaway spoke with them, and says to them, Be of good cheer: it is **I**; be not afraid.

50เพราะพวกเขาเห็น **พระองค์** และมีความกลัว แต่ในทันใด **พระองค์** พูดกับพวกเขา และพูดกับพวกเขา ทำใจดีไว้ นี่คือ **เรา** เองอย่ากลัว

51And **He** went up to them into the boat; and the wind ceased: and they were extremely amazed in themselves;

51และ **พระองค์** ขึ้นไปบนเรือกับพวกเขา และลมได้หยุด และในพวกเขาเองแปลกใจเป็นอันมาก

52for they understood not concerning the loaves, but their heart was hardened.

52เพราะพวกเขายังไม่เข้าใจเรื่องขนมปัง แต่ใจของพวกเขาแข็งกระด้าง

Comments Mark 6: 45-52. (See Matthew 14:22-32 Comments, John 6:15-21). **Q:** Are **t**he events describing Jesus walking on the water telling the same story in all three Gospels (Mark, Matthew and John)? **A:** All three Gospels describe one and the same event, have some little differences, each difference for a purpose, but none are against each other. For comments on this passage of Scripture see Matthew 14:22-32 Comments.

ความเห็น มาระโก 6:45-52 (มองความเห็นในมัทธิว 14:22-32 ยอห์น 6:15-21) **คำถาม**: เหตุการณ์ที่อธิบายว่าพระเยซูเดินบนน้ำในหนังสือทั้งสามเป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่ (มาระโก มัทธิว ยอห์น)? **คำตอบ**: หนังสือทั้งสามเล่มได้อธิบายเรื่องเดียวกันและในเหตุการณ์เดียวกัน มีสว่นแตกต่างเล็กนอ้ย ความแตกต่างแต่ละอย่างมีจุดประสงค์ แต่ไม่มีต่อต้านกันและกัน สำหรับความเห็นในข้อนี้ของพระคำเขียนมองความเห็นในมัทธิว 14:22-32

In **Mark 6:48** we have an addition saying "and He would have passed by them"; Here in this place the Lord wants to strengthen their faith, what the eyes have seen, the heart must accept it, and also the mind has to acknowledge. All must come to conclusion that they are walking with the Lord; maybe different situation but still the same Lord, the Lord of the land and the Lord of the water, still only One Lord over all, over life and nature, One Lord over all. Notice the three ways humans are created, now the details of three ways, pay attention to it, eyes see, the heart accepts, the mind acknowledges (they see the Lord walking on the water, they accept in their hearts that He is God and then they praise Him as the Lord). The disciples themselves, the fear has covered everything; how another human would be, wouldn't be better than them.

ใน**มาระโก** 6:48 เรามีขอ้เพิ่มเติมกล่าวว่า "และพระองค์ดำเนินตั่งจะเลยเขาไป" ในที่นี้พระองค์ตอ้งการเพิ่มความเชื่อของพวกเขา สิ่งที่ตาเห็น ใจจะตอ้งยอมรับดว้ยและความคิดจะมีความรู้ ทุกอย่างตอ้งมายังจุดสรุปดว้ยว่าพวกเขาเดินรว่มกับพระองค์ บางครั้งอาจจะแตกต่างเหตุการณ์แต่ยังคงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน พระเจ้าของแผ่นดินและพระเจ้าของน้ำ ยังคงเป็นเพียงพระเจ้าองค์เดียวเหนือทุกสิ่ง เหนือชีวิตและธรรมชาติ พระเจ้าองค์เดียวเหนือทุกอย่าง สังเกตุสามวิธีที่มนุษย์สร้างขึ้น ในที่นี้รายละเอียดสามอย่าง ให้ความสนใจต่อมัน ตาเห็น ใจยอมรับ ความคิดได้ความรู้ (พวกเขา

ได้เห็นพระองค์เดินบนน้ำ พวกเขาได้ยอมรับในใจของพวกเขาว่าพระองค์คือพระเจ้าและแล้วพวกเขาบูชาพระองค์ดั่งเป็นพระผู้เป็นเจ้า) เหล่าสาวกเอง ความกลัวได้ครอบคลุมทุกอย่าง แล้วมนุษย์อื่นๆจะเป็นอย่างไร ไม่ดีไปกว่าพวกเขา

Verse 52 is an addition here in Mark; they are seeing miracles but still don't understand what it means when the Lord makes miracles to them. All miracles for disciples are mainly to strengthen their faith to be able to walk through troubles. All disciples' faith is challenged later, watching the Lord making miracles will help them when the time comes to face the challenge of themselves, this will be for them and all humans as well; come and read the Word and see what the Lord has done.

คำกล่าวที่ 52 ข้อเพิ่มเติมในมาระโก พวกเขาเห็นสิ่งวิเศษแต่ยังคงไม่เข้าใจว่าหมายความว่าอะไรเมื่อพระองค์ทำปาฏิหารให้พวกเขาเห็น สิ่งปาฏิหารทั้งหมดเพื่อเหล่าสาวกสว่นใหญ่เพื่อเพิ่มพูนความเชื่อของพวกเขาเพื่อสามารถเดินสู่ปัญหา ความเชื่อของเหล่าสาวกทั้งหลายจะถูกทดลองในภายหลัง เฝ้ามองพระองค์ทำปาฏิหารจะช่วยพวกเขาเมื่อเวลาที่พวกเขาเองจะเผชิญปัญหาเอง สิ่งนี้จะช่วยพวกเขาและมนุษย์ทั้งหมดเช่นกัน มาและอ่านพระคำสอนและเห็นสิ่งที่พระองค์ได้ทำ

53And when they had [p]crossed over, they came to the land to Gennesaret, and moored to the shore.

53และเมื่อพวกเขาได้ข้ามไป พวกเขามาถึงเมืองเกนเนซาเร็ท และขึ้นจากเรือ

54And when they were come out of the boat, straightaway the people knew **Him**,

54และเมื่อพวกเขาออกจากเรือ ในทันใดประชาชนรู้จัก **พระองค์**

55and ran round about that whole region, and began to carry about on their [q]beds those that were sick, where they heard **He** was.

55และบอกไปโดยรอบเขตแดน และเริ่มแบกเตียงที่คนป่วยอยู่มายังที่ ที่พวกเขาได้ยินว่า **พระองค์** อยู่

56And wherever **He** entered, into villages, or into cities, or into the country, they laid the sick in the marketplaces, and begged **Him** that they might touch if it were but the border of **His** garment: and as many as touched [r]**Him** were made whole.

56และในที่ที่ **พระองค์** เข้าไปในหมู่บ้าน หรือในเมืองหรือในชนบท พวกเขาวางคนป่วยในตลาด และอ้อนวอน **พระองค์** ว่าพวกเขาขอแตะเพียงชายเสื้อของ **พระองค์** และหลายคนได้แตะ **พระองค์** รับการรักษาเป็นปกติ

Comments Mark 6: 53-56. For this portion of Scripture See Matthew 14:34-36 Comments.

ความเห็น มาระโก 6:53-56 สำหรับสว่นนี้ของคำสอนมองใน มัทธิว 14:34-36

Footnotes:

a. Mark 6:2 Some ancient authorities insert the.
b. Mark 6:2 Greek powers.
c. Mark 6:3 Or, Jacob
d. Mark 6:3 Greek caused to stumble.
e. Mark 6:5 Greek power.
f. Mark 6:8 Greek brass.
g. Mark 6:8 Greek girdle.
h. Mark 6:14 Some ancient authorities read they.
i. Mark 6:20 Many ancient authorities read did many things.
j. Mark 6:21 Or, military tribunes. Greek chiliarchs.
k. Mark 6:22 Some ancient authorities read his daughter Herodias.
l. Mark 6:22 Or, it
m. Mark 6:33 Or, by land
n. Mark 6:37 The word in the Greek denotes a coin worth about eight pence half-penny, or nearly seventeen cents.
o. Mark 6:39 Greek recline.
p. Mark 6:53 Or, crossed over to the land, they came unto Gennesaret
q. Mark 6:55 Or, pallets
r. Mark 6:56 Or, it

Life and Faith Applications. 1) Use what the Lord has given to you, be pleased in it, bring it to the Lord, don't look for what other people have. If you look what other people have the greed will come. As the disciples have

gone out into the world, same way, use what the Lord is giving you; what the Lord has given to others is not important for you. 2) Don't fall into the same error and judgement when you read the Bible as the people in Nazareth did and rejected the Lord; separate between the Lord and His earthly family. 3) The Lord walked on the water and the disciples have seen this, but the rest of humans should believe what is written in the Bible; now it comes to use blind faith and believe the miracles that are written in the Bible.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ใช้สิ่งที่พระองค์ให้เรา มีความพอใจในสิ่งนั้น นำมายังพระองค์ อย่ามองว่าคนอื่นมีอะไร ถ้าเรามองว่าคนอื่นมีอะไรความโลภจะมา ดั่งเหล่าสาวกได้ออกไปในโลก เช่นเดียวกัน ใช้สิ่งที่พระองค์ให้แก่เรา สิ่งที่พระองค์ให้ต่อผู้อื่นไม่สำคัญต่อเรา 2) อย่าตกลงไปในความผิดและการตัดสินอย่างเดียวกันเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์เหมือนประชาชนในนาซาเร็ทได้ทำและไม่ยอมรับพระองค์ แยกระหว่างพระองค์และครอบครัวทางโลกของพระองค์ 3) พระองค์เดินบนน้ำและเหล่าสาวกได้เห็นสิ่งนี้ แต่มนุษย์ที่เหลือควรเชื่อว่าสิ่งใดได้เขียนในพระคัมภีร์ มาถึงความเชื่อแบบตาบอดและเชื่อสิ่งปาฏิหารที่ได้เขียนในพระคัมภีร์

SEE TRAVEL MAP ASSOCIATED WITH THIS CHAPTER (ON NEXT PAGE)

มองแผนที่การเดินทางเกี่ยวข้องในบทนี้ (ในหน้าต่อไป)

Map of Jesus' Travels

Note 1: After the first feeding, we don't know where the disciples go and how, but we know that they meet the Lord on the mountain as per John 6:2
Note 2: After the second feeding, the discples cross to Bethsaida as per Mark 6:45

This travel map also reflects the following Bible passages:
- Jesus at Nazareth, where He is rejected (Mark 6:1-5)
- Jesus goes to the surrounding villages (Mark 6:6)
- Jesus sends the disciples 2-by-2 (Mark 6:7-13)